

Нескола́сване (греч. σχολάζω) с. с. недосугъ: Додъ му са пооплаче отъ вергия, отъ несколасваніе неможи да го поубиди, е, иди требаше и него да почерци. Зк. 86.

Нескобо́сенъ пр. першиливый: Привързalo си главата, като маслено гърне, казватъ на мома или жена нескобосна, която не знае баремъ главата си прилично да свърже. Бл. Здравецъ. 38.

Неслúшане с. с. непослушаніе. *Бог.*

Несмýтникъ с. м. **Несмýтнатъ** пр. недогадливый, непонятливый: Тя го мрази много и не ще да го види, пакъ той несмѣтникъ мыслитъ да я повлече. Зк. 176. Несмѣтнатъ дръваръ никакъ не си помысли, че паритъ за брашио, кокошкитъ и яйцата—ib. 84.

Несмýсленъ пр. Несмýсленно нар. необдуманный,—по; безсознательный,—по: Абаджия несмислено удри хълядо бода за паръ, а кога дойде вечеръ, той не искараль ни за хъбъ. Л. Д. 1869 р. 172.

Неспокóенъ пр. беспокойний. *Бог.*

Несполóка с. ж. **Несполúчане** с. с. **Несполúчай** с. м. неудача: Жената е дължана да укрощава дивите страсти на мъжътъ и да го утешава въ времето на неговите несполуки. З. 202. Робенсынъ толкозъ ся паскърби за тва несполучаніе, щото изкорени май всътъ ония растенія. Р. А. 32. Иъ то горско воюваніе въ свой несполучай притворяло ся е и на разбойничество. Гп. 177.

Несполóченъ пр. Несполóчно нар. неудачный,—по. *Бог.*

Неспоразумéне с. с. разногласие: Отъ тъхъ всяко неспоразумѣніе или споръ породени измежду общинаръти обывать ся о главата на неединини училница. Л. Д. 1869 р. 157.

Неспособенъ пр. неспособный. **Неспособность** с. ж. неспособность. *Бог.*

Несправедливъ пр. несправедливый. **Несправедливость** с. ж. несправедливости: Земете отъ Хаджи Ичча народнитъ пари, която е той награбилъ съ събаки несправедливости. К. В. 74.

Несравнénъ пр. несравненный.

Несрамежли́въ пр. безстыдный. **Несрамежли́вость** с. ж. безстыдство. *Бог.*

Нестрашливъ пр. безстрашный: Нестрашливый Р. не загубва време за врага да фырли и втора стрѣла. Р. А. 102.

Нестръпение с. с. петерѣніе: Тамъ тоже пиршства са продолжавъть цѣлѣ пощъ отъ домашни и сродни, кои ожидають съ петъреніемъ сладкамъ калинкѫ. Пк. 125.

Несъврѣзанъ пр. несвязный. **Несъврѣзаность** с. ж. несвязность. *Бог.*